

XXX Niedziela Okresu zwykłego (A)

Tekst Ewangelii (Mt 22,34-40): Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że zamknęły usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczyony w Prawie, zapytał Go, wystawiając Go na próbę: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całym swoim duchem i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy».

«Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem (...). Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego»

Dr. Johannes VILAR
(Köln, Niemcy)

Dzisiaj, Kościół nam przypomina streszczenie naszego „życiowego ...” («Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy» Mt 22,40). W. Mateusz i W. Marek wkładają te słowa w usta Jezusa Chrystusa; W. Łukasz w faryzeusza. Zawsze w formie dialogu. Prawdopodobnie zadawano Jezusowi wiele razy podobne pytania. Jezus odpowiada początkowymi słowami Shema: modlitwy z jednej z dwóch cytatów z Księgi Powtórzonego Prawa i jednego z Księgi Liczb, które pobożni Żydzi odmawiali co najmniej dwa razy dziennie: «Słuchaj Izraelu, Pan, twój Bóg (...)».

Recytując ją ma się świadomość Boga w codziennych zajęciach, i jednocześnie przypomina to najważniejsze w tym życiu: Kochać Boga ponad wszystkich „bózków” a bliźniego jak siebie samego. Potem, po zakończeniu Ostatniej Wieczerzy, przykładem umywania nóg, Jezus ogłasza „nowe przykazanie”: kochać się jak On nas kocha, „bożę moc” (por. J 14,34-35).

Brakuje decyzji rzeczywistego praktykowania tego świątecznego przykazania – bardziej niż przykazanie jest to wzniesienie się ponad i umiejętność – w obyciu z innymi: osobami i rzeczami, w pracy i odpoczynku, duchowo i materialnie, gdy wszystko jest dziełem Boga.

Z drugiej strony, b?d?c nasyconym Mi?o?ci? Boga, która przenika ca?y nasz byt, stajemy si? zdolni odpowiedzie? „na sposób boski” tej Mi?o?ci. Bóg Mi?osierny nie tylko usuwa grzech ?wiata (J 1,29), ale te? nas przebóstwia, jeste?my „uczestnikami” (tylko Jezus jest Synem z natury) boskiej natury; jeste?my synami Ojca w Synu przez Ducha ?wi?tego.

?wi?ty Josemaría lubi? mówi? o „przebóstwieniu”, s?owo które znajduje swoje korzenie u Ojców Ko?cio?a. Na przyk?ad, pisa? ?w. Bazyli: «Tak jak cia?a jasne i przezroczyste, kiedy otrzymuj? ?wiat?o, zaczynaj? promieniowa? ?wiat?em przez si?, tak promienieuj? ci, którzy zostali o?wieceni przez Ducha. To implikuje dar ?aski, rado?? niesko?czon? obecno?ci w Bogu... y cel najwy?szy: Przebóstwienie». Pragniemy tego!